

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XXIII. Ostendit in nullo bono esse gloriandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

seductores, & veraces: sicut qui ignoti,
& mihi cogniti: sicut nihil habentes,
& in sacrario cordis clauso, omne bo-
num possidentes: & gratia mea pleni,
ad beatissimam lucem gloriæ, festi-
nantes.

CAP. XXIII.

*Ostendit in nullo bono esse glorian-
dum.*

CONSIDERATE filij, miseri-
cordias meas, quæ confitentur mi-
hi, & mirabilia mea, quæ feci filijs ho-
minum. Omne donum quatumuis par-
uum, aut magnum, de sursum est, de-
scendens à Patre luminum, qui gratis
vocauit vos in admirabile lumen su-
um. Nō enim vos prius dilexistis eum,
sed ipse prior amore fidelissimo dile-
xit vos, & cælesti gratia sua preuenit
vos, & circumcidit præputium cordis
vestri, vt diligeretis eum totis affecti-
bus, & viribus. Et ego Unigenitus filius
eius, dedi vobis potestatem filios Dei,
pretiosissima adoptione fieri, non ex-
pectans à vobis præueniri. Non enim
vos me elegistis, sed ego gratuito ele-
gi vos,

gi vos, ante mundi constitutionem: vt
essetis sancti, & immaculati, consortes
infinitæ Iustitiæ, & puritatis meæ. Gra-
tia mea estis quicquid estis; & nihil ha-
betis quod à dulcissimo Deo fratre, &
amico vestro nō acceperitis: & per me
habetis accessū, ad æternū Patrē meū:
à quo omnis paternitas in Cælo, & in
terra nominatur, & omnis pius affe-
ctus originem trahit. Per me non arde-
tis iam igne sempiterno, quem meru-
istis; & per me habetis spem inceden-
tem vsquē ad interiora Dei, quam ego
impressi visceribus vestris. Per me à
gratia in qua statis, non excidistis; &
versa non est in luctum inæstimabilis
lætitia vestra. Cum ergo sine me nihil
possitis facere, & ne vnā piā cogi-
tationem habere valeatis: cauete ne
bonis operibus, quæ ex gratia mea fa-
citis, exaltemini, & vanè vobis tribua-
tis altissimam gloriam meam. Cogita-
te, quid de se senserint charissimi ami-
ci mei, quorum memoria glorificor,
& delector. Certè Abrahā seruus me-
us, cui peculiarius amicitiæ signū de-
di, vix de se aliud estimauit, quam quod
esset

esset puluis, & cinis. David verò electus meus, ex humili loco vocatus, paruulus fuit in oculis suis: nequè vnquam sibi tribuit misericordias meas, quas in organis lætitiæ, die, nocteque cantauit. Ne furemini laudem meã: sed laudis hostias, super altaria cordium, in simplicitate multa sacrificate. Agnoscite, quid ex vobis sitis, filij Adæ, & adoptionem filiorum Dei castis oculis, & puris manibus celebrate. Et placebit mihi sacrificium laudis, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui, quando pauci illi famosi amici mei, toto corde, quæsierunt faciem meam & recensebo vos inter maiores natu electissimi populi mei.

CAP. XXIV.

Docet vitam hanc esse Iustorum exilium.

EX quo peccauit Adã pater vester, filij charissimi, & malè vsus est amœnissimo paradiso, in quo posui eũ, vt operaretur, & custodiret illũ, cepit ipse cum filijs suis exul esse, & in regionem longinquam proficisci. Sed regionem hanc laboribus, & angustijs plenam pecca-